Temps Pasqual - Cinquè diumenge

Per DavidG el dl., 04/05/2020 - 00:00

Ac 6,1-7
2Pe 2,4-9
Jn 14,1-12

Setmana rere setmana, l'ona expansiva de la Pasqua va guanyant els nostres cors i la nostra comprensió. Si més no, les Escriptures ens volen ajudar que sigui així. Quan les llegim i les compartim, Jesús ve a donar-nos el sentit per a que el seguim, fent les obres del Pare, com va passar amb els deixebles d'Emaús.

En la primera comunitat cristiana algú patiria per si aquella estança de dalt, on es va aparèixer el Ressuscitat per primer cop als onze, es quedava petita per a tanta gent i tan diversa. En efecte, el Llibre dels Fets diu per dues vegades que anava augmentant el nombre de creients, que els immigrants no quedaven prou atesos i que els dotze van resoldre delegar l'atenció als pobres. Els problemes de creixement semblen inevitables als inicis de qualsevol institució. Tanmateix, entre els primers cristians, el lloc on havia d'arribar el Regne de Déu mai podia quedar esquifit, perquè Jesús havia eixamplat fins als confins de la terra l'espai de la nova fraternitat.

Aquells que se'ls havia fet conèixer que eren fills i germans en Jesús, els primers creients, no estaven gelosos dels sobrevinguts, dels estrangers o dels sacerdots que acceptaven la fe. Entre altres coses, perquè la fe, com la flama del ciri de Pasqua, quan més és comparteix, més il·lumina.

Saber-se fills del mateix Pare no s'adquireix amb diners, ni amb esforç, ni se li pren a ningú, sinó que la fe de Jesús ja és dins de cada home i dona, potser encara adormida. Evangelitzar consisteix aleshores en desvetllar la consciència que tots som des de sempre, fills i germans. Evangelitzar és promoure la certesa que profetitza el salm: "la terra és plena dels seu amor".

"Ens heu fet la gràcia de ser els vostres fills" hem sentit a l'inici de la celebració. Els fills, quan són petits, no paren de demanar coses als pares. En el nostre cas, la litúrgia també sembla descarar-se puerilment demanant a Déu "la llibertat veritable i l'herència eterna". Encara tenim aquell deix del fill que va marxar de casa –abans de saber-se pròdig- i li reclamem a Déu la part que creiem ens pertoca. Potser encara no hem experimentat que el millor de ser a casa amb el Pare no és la casa, sinó el Pare. Té raó Felip quan demana a Jesús: "mostreu-nos el Pare i no ens cal res més".

No cal patir si hi haurà prou espai a casa seva, no cal patir per saber com s'hi arriba. Jesús dona resposta a totes dues qüestions. Ell mateix passa al davant i, abans de la seva passió, diu que se'n va a preparar-nos estada. Després tornarà per portar-nos-hi. Ell ens revela que som convidats a ser-hi perquè som la "possessió personal de Déu". Aquesta és la veritat i aquesta és la vida que se'ns va donant ja, tot seguint el Camí. Mentre, caldrà vetllar pels més pobres, estimar el dret i la justícia, ocupar-se de la pregària, de la predicació, nomenar delegats d'una cosa i de l'altra...Que cadascú esdevingui pedra viva amb la que Déu construeixi la casa, el temple, on Jesús, el que havia estat rebutjat, és la clau de volta.

Avui està de moda dir que ens cal generar espais: a l'educació, a l'empresa, sobre el terreny de joc...Té gràcia pensar-hi ara que els espais han quedat tan reduïts i els encontres tan limitats. Però en el nostre confinament, podem deixarque es generin espais entre nosaltres de caire espiritual; perquè quan les trobades tornin a ser presencials, sentim que és el mateix Déu el qui flueix enmig nostre. Una trucada al qui li cal companyia, tot i la mandra que em fa; acollir l'interès de l'altre per la meva salut sense recórrer a tòpics evasius; acceptar que hi ha alguna cosa que encara puc aprendre de les persones amb qui convisc; saber callar a temps en favor de la pau social; no deixar que les pantalles impedeixin un temps personal amb el Senyor; a més de rentar-me les mans sovint i inventar maneres alternatives de saludar-nos.

Deixem que l'Esperit ventili els nostres espais perquè vagin semblant-se cada vegada més a la casa de Déu on esperem arribar.

ETIQUETES
EVANGELITZAR FRATERNITAT FILIACIÓ ACOLLIDA